

gaaet over fra Beskatning af Bruttoindtægten til Billetkat, og dér er man altsaa kommen noget i den forkerte Retning, fordi man til en vis Grad er kommen ind paa at beskatte det større Forbrug noget mindre end det mindre Forbrug, men det er, som sagt, til Dels uadskilleligt forbundet med selve Billetskatten i Modsætning til Bruttoentréskatten. Naar ærede Medlemmer ville se paa Skalaen i § 2, ville de se, at den har en 10 pCts Skat, naar man tager det højeste Beløb indenfor de enkelte Sats. Satsen for en Billetpris af 1 Kr. 50 Øre indtil 2 Kr.: 20 Øre er en 10 pCts Skat for den højeste Pris og følgende en højere Skat for de mellemliggende Beløb. Dette spiller naturligvis en vis Rolle, og en større Rolle ved de mindre Beløb end ved de højere. Naar jeg tager som Grundlag Mellemsatserne, bliver det saaledes. For en Billetpris af over 50 Øre indtil 1 Kr. bliver Afgiften 10 Øre. Regner jeg ud, hvad det bliver for en Billetpris af 75 Øre, bliver det $13\frac{1}{3}$ pCt. For en Billetpris af over 1 Kr. indtil 1 Kr. 50 bliver Afgiften 15 Øre. Der faar jeg paa det mellemliggende Beløb, 1 Kr. og 25 Øre, en Afgift paa 12 pCt. Paa en Billetpris af over 1 Kr. 50 Øre indtil 2 Kr. bliver Afgiften 20 Øre, for det mellemliggende Beløb $11\frac{3}{7}$ pCt., og endelig for en Billetpris mellem 1 Kr. 50 Øre og 2 Kr. bliver Afgiften $10\frac{1}{2}$ pCt. Paa den Maade er der en Ujævnhed, som i og for sig ikke er ønskelig, men en Ujævnhed, som man vil finde rundt omkring i vort Skattesystem paa lignende Omraader. Den er i Virkeligheden knyttet til det, at man ønsker en Billetkat i Stedet for at beskatte Bruttoindtægten og beskatte den med en ensartet Procent. Det var Fordelen ved det. Dette er mere et Hensigtsmæssighedshensyn, og saa er der det, at det for en Del Medlemmer af dette Ting og af Landstinget staar saaledes, at der her er opnaaet en større Lethed for at kaste Skatten over paa Publikum, altsaa for at faa den Overvæltning gennemført, som er en Forudsætning for at faa Skattens rette Virkning gennemført. Jeg tillægger det ikke denne Betydning, men der er altsaa en Del Medlemmer, som tro, det vil have denne Betydning, og derfor have været stemte for at faa Skatten i denne Form.

Et særligt Spørgsmaal er Beskatning af Københavns Sommertivoli. Det er kommet frem i Løven som en særlig Bestemmelse, og det kan give Anledning til nogen Betænkelighed. Der er for det

første den ganske individuelle Betænkelighed, som træder frem ved Tivoli, og som beror paa, at dette Etablissement sidder med særlige Kontraktforhold, som, efter hvad der er refereret her, skulle forhindre det i at lægge Skatten over paa Publikum, idet Tivoli ikke kan forhøje sin Entré i Henshold til den Kontrakt, det har med Københavns Magistrat. Dette er et specielt privatretligt Forhold. Jeg ser ikke, at man med Rette vilde kunne bøje sig for en saadan Kontrakt, saa at man skulde undtage dette store Forlystelsesetablissement for denne Skat. I Virkeligheden kan det ikke siges, at der heri kan begrundes en Afvigelse fra det principielle Forbrugsbeskatningssynspunkt. Staten maa have Ret til at paalægge en saadan Skat, og det bliver en Sag for sig, om de, der skulle svare Afgiften, have indladt sig paa Kontraktforhold, som hindre dem i at modtage Skatten, saaledes som den skal modtages. Et andet Spørgsmaal er, med hvilken Ret man sætter Afgiften til 10 pCt., uagtet Etablissementser af den Art, der er i Tivoli, svare 20 pCt. Herpaa tror jeg ikke, der kan gives andet Svar — men det anser jeg ogsaa for fyldestgørende — end, at Tivoli har en særegen national Betydning. Hele det Liv, der udfolder sig i Tivoli, knytter sig saa nær ikke blot til København, men til alle Traditioner i Landet, at dette Etablissement hører til de Ting, man er stolt af og betragter som et særegent dansk Etablissement. Dette er tilstrækkelig Motivering til at bringe Tivoli ind under samme Skala som Teatrene.

Saa kommer der en anden Afvigelse fra den normale Sats, det er Afgiften af Koncerter, Oplæsninger, Recitationer o. l. Her er Afgiften sat ned til 5 pCt. Heri ligger en Nedsættelse fra det, der gælder i Øjeblikket, idet saadanne Koncerter for Øjeblikket beskattes i København — det gælder kun København — med 5 pCt., naar det er indenlandske Kunstnere, der optræde, og 10 pCt., naar det er udenlandske. Denne Forskel mellem indenlandske og udenlandske Kunstnere har man altsaa frafaldet, til Dels af diplomatiske Grunde, idet Danmark menes ved Traktater at være forhindret fra ved nye Love at gøre denne Forskel. Jeg finder, at man meget godt kunde forsvare at gøre denne Forskel, men naar der antagelig vil blive lagt stærkt Pres paa Landet fra udenlandske Magters Side, er der neppe Anledning til for denne Sags Skyld at risikere noget i den Henseende. Man maa altsaa erkende, at her